661/02

Den 16. december 2002 blev i sag nr. 57.978:

xxxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er omfattet af kollektiv heltidsulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at det anmeldte krav er forældet efter den 5-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren var den 5/10 1993 udsat for en færdselsulykke, hvor han pådrog sig en whip-lash-skade og lammelse af mellemgulvet, som har medført unormal funktion af venstre lunge.

Der var tale om en dækningsberettigende arbejdsskade, og Den Sociale Ankestyrelse fastsatte den 28/6 2001 det varige mén efter ulykken til 20%.

Selskabet har ved skrivelse af 22/7 2002 til nævnet bl.a. anført:

> "Den 10. januar 2002 modtog vi et brev af 8. januar 2002 vedlagt en skadeanmeldelse til arbejdsskadeforsikringen af 20. oktober 1993, police samt forsikringsbetingelser.

2. 57.978

Af skadeanmeldelsen til arbejdsskadeforsikringen fremgik, at skadelidte havde fået en piskesmældslæsion som følge af ulykken.

Vi afviste efterfølgende den 25. februar 2002 kravet på erstatning som værende forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Efter modtagelsen af klagen gennem Ankenævnet indhentede vi yderligere lægelige oplysninger og Den Sociale Ankestyrelses afgørelser i arbejdsskadesagen.

Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav om forsikringserstatning i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Denne absolutte forældelsesfrist løber uden hensyn til, om forsikringstageren har fået kundskab om kravet og kundskab om, at kravet er forfaldet, jf. Dansk Forsikringsret af Preben Lyngsø, 7. udg., p. 416.

Kravet mod en ulykkesforsikring er forfaldet, når tilstanden efter skaden må anses at være stationær, for på det tidspunkt kan en méngrad fastsættes.

Tilstanden er stationær, når det primære behandlingsforløb er afsluttet, og der ikke kan ventes yderligere bedring i tilstanden efter ulykkestilfældet.

Det fremgår af Den Sociale Ankestyrelses afgørelse af 4. juli 2001, at de finder det overvejende sandsynligt, at lammelsen af mellemgulvet som medførte unormal funktion af venstre lunge er en følge af ulykken den 5. oktober 1993. Endvidere anfører Den Sociale Ankestyrelse, at lammelsen af mellemgulvet har været stationær siden 1993.

Herudover fremgår det af en slutattest af 9. februar 1994 fra læge K.-D. B.N., at tilstanden efter whiplash-skaden var stationær primo januar 1994.

På den baggrund skulle kravet på erstatning have været anmeldt senest primo januar 1999. Vi modtog først kravet på erstatning fra skadelidte i januar 2002.

Vi fastholder derfor, at kravet på erstatning er forældet i henhold til den 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

Til støtte for vores synspunkt kan henvises til ankenævnskendelse nr. 37.960, 44.027 og 44.820."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og gør gældende, at hans tilstand ikke er stationær, når der er sket en forværring, og at forværringen skete inden for 5 års fristen.

Heroverfor har selskabet ved skrivelse af 9/8 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Vi fastholder, at vores kundes tilstand har været stationær siden primo januar 1994, og at kravet derfor skulle have været anmeldt senest primo januar 1999, for ikke at blive forældet efter den 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29. Vi henviser til vores skrivelse af 22. juli 2002 til Ankenævnet.

Som tidligere anført anses tilstanden for at være stationær, når det primære behandlingsforløb er afsluttet, og der ikke kan ventes yderligere bedring i tilstanden efter ulykkestilfældet. Det bemærkes, at i denne forbindelse er det uden betydning, at der sker en forværring af helbredstilstanden.

Anmeldelsen til arbejdsskadeforsikringen i oktober 1993 kan ikke anses for også at være en anmeldelse til ulykkesforsikringen. Dette gælder også selv om at både arbejdsskadeforsikringen og den kollektiv ulykkesforsikring var tegnet hos os. Vi fastholder derfor, at kravet først er anmeldt til ulykkesforsikringen i januar 2002, hvor det var forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Såfremt vores kunde mente, at anmeldelsen til arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring også var at betragte som en anmeldelse under ulykkesforsikringen, burde han have reageret over ulykkesforsikringens manglende behandling af sagen. Vores kundes krav må derfor også anses for at være bortfaldet efter de almindelige regler om passivitet.

Vi henviser til ankenævnskendelse nr. 53.215."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder efter sin gennemgang af sagens dokumenter, at klagerens krav forfaldt til betaling i 1994 og derfor ved anmeldelsen i 2002 var forældet i henhold til den 5-årige forældelsesbestemmelse i forsikringsaftalelovens § 29.

Herefter

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand